

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 25.7.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – Saksa) – Eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano, jonka kohteena on ML

(Asia C-220/18 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Poliisiyhteistyö ja oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Eurooppalainen pidätysmääräys — Puitepäätos 2002/584/YOS — 1 artiklan 3 kohta — Jäsenvaltioiden väliset luovuttamismenettelyt — Täytäntöönpanon edellytykset — Täytäntöönpanoa koskevat kieltäytymisperusteet — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 4 artikla — Epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kielto — Vankeusolosuhteet pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa — Täytäntöönpanosta vastaavien oikeusviranomaisten suorittaman tutkinnan laajuus — Oikeussuojakeinon olemassaolo pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa — Tämän jäsenvaltion antama vakuutus)

(2018/C 328/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Pääasian asianosainen

ML

Muu osapuoli: Generalstaatsanwaltschaft Bremen

Tuomiolauselma

Eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäättöksen 2002/584/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 26.2.2009 annetulla neuvoston puitepäättöksellä 2009/299/YOS, 1 artiklan 3 kohtaa, 5 artiklaa ja 6 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että silloin, kun täytäntöönpanosta vastaavalla oikeusviranomaisella on tiedossaan seikkoja, jota osoittavat, rakenteellisia tai yleisiä puutteita pidätysmääräyksen antaneen jäsenvaltion rangaistuslaitoksissa vallitsevilla vankeusolosuhteilla, minkä paikkansapitävyys ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on selvitettävä ottamalla huomioon kaikki käytettävissä olevat päivitettyt tiedot,

- täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen ei voi katsoa, ettei todellista vaaraa ole siitä, että henkilö, josta on annettu pidätysmääräys vankeusrangaistuksen täytäntöönpanemiseksi, joutuu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 4 artiklassa kielletyn epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi, vain sillä perusteella, että tällä henkilöllä on pidätysmääräyksen antaneessa jäsenvaltiossa oikeussuojakeino, jonka avulla hän voi valittaa vankeusolosuhteistaan, vaikka mainittu viranomainen voi ottaa tällaisen oikeussuojakeinon olemassaolon huomioon päättäessään asianomaisen henkilön luovuttamisesta
- täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on tutkittava vain niissä rangaistuslaitoksissa vallitsevat vankeusolosuhteet, joihin mainittu henkilö kyseisellä viranomaisella olevien tietojen mukaan tullaan todennäköisesti sijoittamaan, silloinkin, kun kyse on väliaikaisesta tai siirtymävaiheen ajaksi tapahtuvasta sijoittamisesta
- täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on tutkittava tätä tarkoitusta varten asianomaisen henkilön osalta vain ne konkreettiset ja yksityiskohtaiset vankeusolosuhteet, joilla on merkitystä ratkaistaessa sitä, kohdistuuko tähän todellinen vaara perusoikeuskirjan 4 artiklan vastaisesta epäinhimillisestä tai halventavasta kohtelusta
- täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen voi ottaa huomioon tietoja, jotka on toimittanut jokin muu jäsenvaltion viranomainen kuin pidätysmääräyksen antanut oikeusviranomainen, kuten vakuutuksen siitä, ettei asianomainen henkilö joudu perusoikeuskirjan 4 artiklassa kielletyn epäinhimillisen tai halventavan kohtelun kohteeksi.

⁽¹⁾ EUVL C 221, 25.6.2018.